

ΟΣΑ ΛΑΡΣΟΝ & ΙΝΓΚΕΛΑ ΚΟΡΣΕΛ
ΧΕΝΡΙΚ ΓΙΟΥΝΣΟΝ

Ápik

Bjko

Éotpiut

Májkvap

Γεια-Χένρι

Νταμπί

Τούπας

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: GRIMMEN

Από τις Εκδόσεις Bonnier Carslen, Στοκχόλμη 2014

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: ΡΑΧ (ΒΙΒΛΙΟ 2) – Η ΕΠΙΘΕΣΗ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ: Åsa Larsson & Ingela Korsell

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Henrik Jonsson

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ξενοφών Παγκαλιάς

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Κυριακή Κάσση

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Åsa Larsson & Ingela Korsell, 2014

© Εικονογράφησης: Henrik Jonsson, 2014

Published by agreement with Ahlander Agency.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2016

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2016, 3.000 αντίτυπα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1001-2

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1002-9

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΟΣΑ ΛΑΡΣΟΝ & ΙΝΓΚΕΛΑ ΚΟΡΣΕΛ
ΧΕΝΡΙΚ ΓΙΟΥΝΣΟΝ

Η ΕΠΙΘΕΣΗ

Μετάφραση από τα σουηδικά:
Ξενοφών Παγκαλιάς

ΜΑΡΙΕΦΡΕΝΤ

ΤΟ ΕΡΕΠΙΟ ΤΗΣ
ΠΑΛΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΟ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΤΟΥ ΓΕΙΑ-ΧΕΝΡΙ

Η ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΡΑΦΤΗ

ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΗΣ ΜΑΡΙΕΦΡΕΝΤ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΕΣΤΡΙΝΤ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΑΓΚΝΑΡ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ
ΤΟΥ ΓΚΡΙΠΣΧΟΛΜ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Ο μονόφθαλμος άντρας

Ο ΒΙΓΚΟ ΤΡΕΧΕΙ ανάμεσα στα δέντρα μες στο σκοτάδι. Υπάρχει κάτι στο δάσος. Ένα ον με νύχια σαν μαχαίρια. Έχουν δει ίχνη και ξέρουν ότι αυτό είναι εκεί κοντά. Ο φόβος έρπει σαν φίδι μέσα στο στομάχι του. Κατά πόδας τρέχει ο μεγάλος αδελφός του ο Άλρικ.

Πού είναι η Έστριντ και ο Μάγκναρ; Ο Βίγκο ρίχνει μια ματιά πίσω του. Έχουν μείνει πολύ πίσω. Είναι ηλικιωμένοι· δεν τρέχουν το ίδιο γρήγορα. Αλλά τώρα βλέπουν το σπιτάκι που ανήκει στον αδελφό της Έστριντ και του Μάγκναρ.

Ας είναι κάποιος εκεί να τους ανοίξει.

Επιτέλους φτάνουν. Ο Μάγκναρ σκύβει λαχανιασμένος βάζοντας τα χέρια στα γόνατά του. Η Έστριντ χτυπάει την πόρτα, αλλά δεν ανοίγει κανείς.

Ο Βίγκο κοιτάζει τριγύρω· παντού υπάρχουν παλιά πράγματα – χαλασμένα ψυγεία, αυτοκίνητα χωρίς ρόδες, παλιοσίδερα σαν αρχαίοι σκελετοί στο ψηλό χορτάρι και μεγάλα μαύρα λάστιχα στοιβαγμένα το ένα πάνω στο άλλο. Ένα σωρό σαβούρες.

Περίεργος καθώς είναι ο Βίγκο σχεδόν ξεχνάει τον φόβο του. Περνάει τα δάχτυλά του πάνω από ένα παράξενο πράγμα που μοιάζει με εφεύρεση, αν και είναι αδύνατο να καταλάβει κάποιος πώς χρησιμοποιείται.

Δίπλα στο σπίτι υπάρχει ένα άλλο σπιτάκι και εκεί μπροστά ένα τρακτέρ. Ο Βίγκο σκέφτεται πως αν καταφέρει κάποιος να σκαρφαλώσει πάνω στη ρόδα θα μπορέσει μετά να ανεβεί στην οροφή του τρακτέρ. Και από κει, ίσως και στη σκεπή του σπιτιού. Ίσως. Αν είναι καλός στο να σκαρφαλώνει και να πηδάει φυσικά. Ο Βίγκο είναι – και πολύ μάλιστα. Αποφασίζει να προσπαθήσει και τρέχει προς το άλλο σπιτάκι.

«Δε μένει κανείς εκεί», λέει η Έστριντ.

«Μια ματιά θα ρίξω μόνο», φωνάζει ο Βίγκο και πηγαίνει γύρω από το τρακτέρ.

Ξαφνικά, βλέπει κάτι με την άκρη του ματιού του. Τι ήταν αυτό που μόλις προσπέρασε;

Γυρίζει γρήγορα προς τα πίσω. Κάποιος κρύβεται στις σκιές, ανάμεσα σε μια στοίβα κεραμίδια και σε ένα σκουριασμένο άροτρο. Κάποιος με μια σκούρα κουκούλα. Και το πρόσωπό του είναι απόκοσμο. Δεν έχει μάτια· μόνο δύο άδειες οπές.

Η μορφή αυτή απλώνει ένα κοκαλιάρικο χέρι προς τον Βίγκο και μετά ακολουθεί μια βραχνή κραυγή.

«Γκρρρ!»

Ο Βίγκο προσπαθεί να ουρλιάξει, αλλά δε βγαίνει η φωνή. Δεν μπορεί να αναπνεύσει.

Ο άντρας δίχως μάτια κάνει ένα βήμα προς το μέρος του. Τότε ο Βίγκο ξαναβρίσκει τον εαυτό του και στριγκλίζει σαν τρελός.

Ουρλιάζει και ουρλιάζει. Η Έστριντ, ο Μάγκναρ και ο Άλρικ πηγαίνουν αμέσως κοντά του. Και η Έστριντ στριγκλίζει, αλλά όχι από φόβο· από θυμό.

«Χένρι», φωνάζει. «Τι κάνεις;»

Και του βγάζει την κουκούλα. Ο Βίγκο σταματά. Τώρα βλέπει ότι μπροστά του στέκεται ένας άντρας στην ηλικία του Μάγκναρ και της Έστριντ. Ένα από τα μάτια του πράγματι είναι κενό. Αλλά το άλλο είναι ένα συνηθισμένο μάτι, αν και το έχει πασαλείψει με κάτι μαύρο. Όταν κλείνει το μοναδικό μάτι του φαίνεται σαν να μην έχει καθόλου μάτια.

«Να σας συστήσω τον αδελφό μας τον Χένρι», ακούγεται ο Μάγκναρ. «Ο κόσμος τον αποκαλεί Γεια-Χένρι γιατί...»

«Γεια, γεια», λέει ο Χένρι.

«...λέει πάντα “γεια, γεια”» συνεχίζει ο Μάγκναρ και βάζει το χέρι του στον ώμο του αδελφού του.

«Βάλε το μάτι, Χένρι!» διατάζει η Έστριντ.

Ο Χένρι ακουμπά το χέρι του στο σχεδόν καραφλό

κεφάλι του φανερά αμήχανος. Κατόπιν βγάζει από την τσέπη του ένα πορσελάνινο μάτι και το τοποθετεί στην άδεια οπή.

Ο Βίγκο κοιτάζει τον ηλικιωμένο άντρα.

«Γεια, γεια», λέει πάλι ο Χένρι. «Συγγνώμη, φίλε μου. Δεν ήθελα να σε τρομάξω. Ή, ίσως και να ήθελα, αλλά δεν το σκέφτηκα».

«Ίσως να το προσπαθήσεις», του λέει θυμωμένα η Έστριντ. «Να σκέφτεσαι».

«Βλάκα!» φωνάζει ξαφνικά ο Βίγκο. «Σκατόγερε!

«Βίγκο...» λέει ήρεμα ο Μάγκναρ, αλλά ο Βίγκο δεν πουχάζει.

«Νόμιζες ότι ήταν αστείο;» φωνάζει. «Σου αρέσει να τρομάξεις παιδιά;»

Από πάνω ακούγεται μια βραχνή στριγκιά φωνή.

«Ναιαιαιαι! Φοβίσει παιδιά! Αστείο!»

Ακούγεται τρεχαλητό, σαν να σκαρφαλώνουν μεγάλα ποντίκια στα κεραμίδια.

«Τι είναι αυτό;» φωνάζει ο Άλρικ.

«Δαίμονες!» λέει κοντανασαίνοντας ο Μάγκναρ.

Τρία μικρά τέρατα εμφανίζονται στην οροφή. Είναι μεγάλα σαν γάτες και τρέχουν στα δυο πόδια σαν άνθρωποι. Τους βοηθούν και τα μακριά χέρια τους, που φτάνουν ως το έδαφος. Ακούγοντας τον ήχο από τα νύχια τους, που γρατζουνούν και γδέρνουν τα κεραμίδια καθώς τρέχουν, ο Άλρικ και ο Βίγκο ανατριχιάζουν. Έχουν πλατιά κεφάλια και μοχθηρά μαύρα μάτια σαν

κουμπότρυπες. Δεν έχουν αυτιά ούτε και μύτη· μόνο οπές στο κεφάλι τους. Τώρα φωνάζουν όλα μαζί.

«Φαϊ θα γίνετε!»

«Σκοτώσει εσάς!»

Ο Βίγκο κοιτάζει τριγύρω έντρομος. Μήπως μιλούν για εκείνο το πράγμα στο δάσος; Το φως από τις λάμπες έξω από τα σπιτάκια είναι πολύ ακνό. Το φεγγάρι είναι φωτεινό, αλλά είναι τελείως σκοτεινά ανάμεσα στα δέντρα. Βλέπουν οι δαίμονες κάτι που αυτός δε βλέπει; Ή νιώθουν τη μυρωδιά αυτού του τέρατος;

«Αίμα!» ουρλιάζουν οι δαίμονες. «Αίμαααα!»

Γλιστρούν με τις κοιλιές στα κεραμίδια και ξαπλώνουν στην υδρορροή, δείχνοντας τα κοφτερά δόντια τους και απλώνοντας απειλητικά τα χέρια τους. Ο Βίγκο, που είναι πιο κοντά στον τοίχο, απομακρύνεται για να αποφύγει τα νύχια τους.

«Αηδιαστικά παράσιτα», μουρμουρίζει ο Μάγκναρ.

«Έτσι όπως ουρλιάζουν, θα προσελκύσουν εδώ αυτό το-τι-τέλος-πάντων-είναι στο δάσος», λέει χαμηλόφωνα η Έστριντ.

«Όταν είναι καθένα μόνο του, το χειρότερο που μπορεί να κάνει είναι να σκοτώσει έναν σκύλο», λέει ο Μάγκναρ. «Αλλά όταν είναι πολλά μαζί, είναι πολύ επικίνδυνα. Δε θα ήθελα να συναντήσω τρία από αυτά μόνος μου – όχι άοπλος».

«Αλλά τι είναι;» αναρωτιέται ο Γεια-Χένρι.

«Δαίμονες», λέει ο Μάγκναρ, «είναι...» Τον διακό-

πει κάτι που σπάει πίσω από τον Άλρικ. Ένα τέρας πετάει ένα κεραμίδι, αλλά ευτυχώς δεν τον πετυχαίνει.

«Προσέξτε», φωνάζει ο Βίγκο, καθώς την ίδια στιγμή ένα άλλο τέρας βγάζει ένα κεραμίδι και το πετάει.

Τα τρία αυτά πλάσματα δουλεύουν συντονισμένα· ένας από τους δαίμονες δίνει κεραμίδια στους δύο άλλους που είναι στην άκρη της υδρορροής και αυτοί τα πετούν. Γελούν και γρυλίζουν. Οι λεπτές ουρές τους μαστιγώνουν από ευχαρίστηση τον αέρα.

Ξαφνικά, ένας από τους δαίμονες πετάει στον αέρα και προσγειώνεται στο έδαφος.

Η Έστριντ έχει βρει ένα μακρύ πορτοκαλί ξύλο, από εκείνα που τοποθετούν στην άκρη του δρόμου όταν έχει χιονίσει, για να καταλαβαίνουν οι οδηγοί πού είναι το πεζοδρόμιο. Αν υπάρχει κάτι που ξέρει να κάνει πολύ καλά η Έστριντ είναι να χειρίζεται ραβδιά και ξύλα. Ο Άλρικ και ο Βίγκο την έχουν ήδη δει.

Το ξύλο στριφογυρίζει στα χέρια της Έστριντ σαν έλικας ελικοπτέρου.

Με ένα πχηρό ΜΠΑΜ χτυπάει ακόμα έναν δαίμονα πριν καν οι άλλοι προλάβουν να ανοιγοκλείσουν τα μάτια τους. Τώρα δύο νεκροί δαίμονες βρίσκονται στο έδαφος.

Ο τρίτος είναι μακριά από την Έστριντ και ανεβαίνει γρήγορα στην καμινάδα. Ο Άλρικ σπεύδει να βοηθήσει. Πιάνει δύο μεγάλα κομμάτια από ένα σπασμένο κεραμίδι και τα εκσφενδονίζει προς τον τελευταίο δαίμονα.

Βρίσκει στόχο! Ο δαίμονας πέφτει στην άλλη πλευρά του σπιτιού. Η Έστριντ τρέχει προς τα εκεί. Οι άλλοι την ακολουθούν. Όταν πλησιάζουν τη βλέπουν να πατάει τον δαίμονα με τα βαριά παπούτσια της και να τον λιώνει.

Ο Βίγκο νιώθει κάποιον να τον χτυπάει στον ώμο. Όταν γυρίζει βλέπει το πρόσωπο ενός δαίμονα. Είναι έτοιμος να φωνάξει, αλλά τελικά καταλαβαίνει ότι είναι ο Γεια-Χένρι που έχει πάρει έναν από τους νεκρούς δαίμονες και τον κρατάει από τον σβέρκο.

«Χα χα!» γελάει ο Γεια-Χένρι. «Αυτός είναι ο φίλος σου, ε; Αυτός είναι που παραλίγο να σου βγάλει τα μάτια, ε; Θα έχανες ένα μάτι, όπως εγώ, ε;»

Ο Γεια-Χένρι ανοίγει το στόμα του για να πει κάτι άλλο, αλλά ο Βίγκο του δίνει μια δυνατή σπρωξιά στο στήθος. Ο Άλρικ βλέπει ότι ο Βίγκο έχει δάκρυα στα μάτια του. Μετά ο Βίγκο γυρίζει γρήγορα και αρχίζει να τρέχει.

«Μη!» φωνάζει ο Άλρικ. «Δεν μπορείς... μπορεί να είναι επικίνδυνο. Περίμενε!»

Τι πρωτότυπο· ο Βίγκο τρέχει. Έχει ξεχάσει το τέρας στο δάσος; Μόλις σκότωσε ένα ελάφι. Μπορεί να σκοτώσει και ένα μικρό αγόρι στο δευτερόλεπτο.

«Εσύ φταις», λέει θυμωμένα στον Γεια-Χένρι.

Μετά τρέχει πίσω από τον αδελφό του. Τρέχει όσο πιο γρήγορα μπορεί. Ποιος ξέρει τι μπορεί να παραφυλάει πίσω από τους χοντρούς κορμούς;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

Κυνήγι θησαυρού

Ο ΑΛΡΙΚ ΤΡΕΧΕΙ μέχρι το σπίτι τους. Αν και δεν είναι το δικό τους σπίτι. Τα δύο αδέρφια μένουν στο σπίτι της Λάιλα και του Άντερς. Ο Άλρικ και ο Βίγκο είναι θετά παιδιά. Αλλά η Λάιλα τους αποκαλεί «έξτρα παιδιά». «Αυτά είναι τα έξτρα παιδιά μου», συνηθίζει να λέει. Ακούγεται καλύτερα έτσι.

Ο Άλρικ πετάει τα παπούτσια του στο χολ και πηγαίνει γρήγορα στο δωμάτιό τους, που βρίσκεται στον δεύτερο όροφο.

Ο Βίγκο είναι ξαπλωμένος κάτω από το πάπλωμα και φοράει ακόμα τα ρούχα του. Παίζει το παιχνίδι *Plants vs. Zombies* στο κινητό. Ο Άλρικ κάθεται στην άκρη του κρεβατιού του και στέλνει ένα sms στον Μάγκναρ. Του γράφει ότι είναι και οι δύο στο σπίτι. Σε

λίγο ακούγεται ο χαρακτηριστικός ήχος μηνύματος στο κινητό του.

«Είναι από τον Μάγκναρ», λέει ο Άλρικ. «Γράφει ότι κι εκείνοι επέστρεψαν στο σπίτι τους ασφαλείς».

«Γράψ' του να πάνε στον διάολο», φτύνει ο Βίγκο.

Ο Άλρικ προσποιείται ότι δεν τον ακούει.

«Ο Μάγκναρ γράφει ότι ο αδελφός τους ο Χένρι σου στέλνει χαιρετίσματα».

Ο Βίγκο πυροβολεί τα ζόμπι στο κινητό και τους κόβει χέρια, πόδια και κεφάλια.

«Πες τους χαιρετίσματα ότι μισώ τον ηλίθιο αδελφό τους. Είναι τελείως βαρεμένους».

Ο Άλρικ συνεχίζει να γράφει μήνυμα.

«Ο Μάγκναρ λέει ότι ο Χένρι είναι λίγο ιδιαίτερος, αλλά κατά βάθος είναι πολύ καλός».

Ο Βίγκο δεν αποκρίνεται. Βγάζει τα ρούχα του και τα πετάει στο πάτωμα πριν ξαναπέσει στο κρεβάτι.

«Ο Μάγκναρ νομίζει ότι είναι καλύτερα να πάμε για ύπνο», συνεχίζει ο Άλρικ. «Δε θεωρεί ότι μπορεί να συμβεί κάτι άλλο απόψε».

Αλλά ο Μάγκναρ κάνει λάθος.

Στην είσοδο της Μαριεφρέντ, υπάρχει ένα παλιό ερείπιο πάνω σε ένα ύψωμα. Εκεί ένας ηλικιωμένος άντρας κάνει τον βραδινό του περίπατο. Δεν είναι ένας συνηθισμένος περίπατος, διότι ο άντρας έχει μια αποστο-

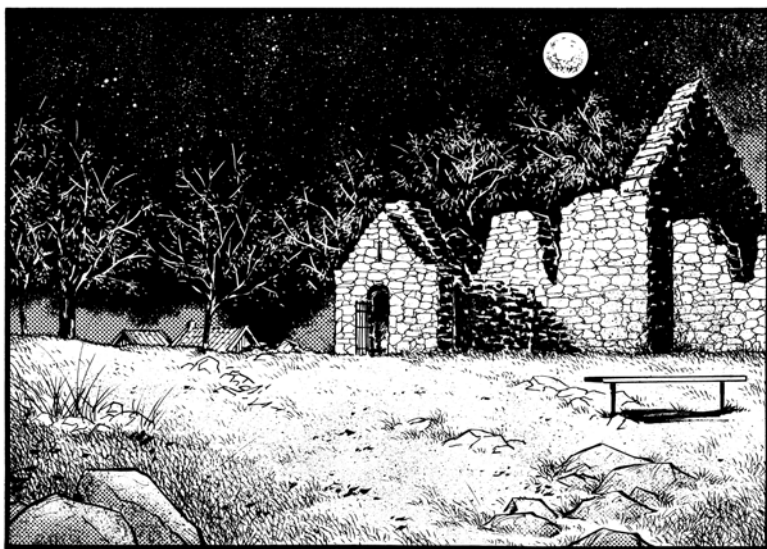
λή. Αυτός είναι έξω και κάνει geocaching. Η «κυνήγι θησαυρού με GPS», όπως συνηθίζει να λέει σε φίλους και γνωστούς που δεν ξέρουν τι σημαίνει αυτό. Από τότε που βγήκε σε σύνταξη, το παιχνίδι αυτό έχει γίνει το μεγάλο χόμπι του. Έχει geocaching-φίλους όχι μόνο στη Σουηδία, αλλά και σε όλο τον κόσμο. Όσοι συμμετέχουν κρύβουν μικρούς θησαυρούς και οι υπόλοιποι παίκτες προσπαθούν να τους βρουν, λύνοντας γρίφους και ακολουθώντας συντεταγμένες που τα ανεβάζουν στο σάιτ του συλλόγου τους.

«Για να δούμε», μονολογεί με το βλέμμα του καρφωμένο στην οθόνη του smartphone του. Σύμφωνα με το GPS ο θησαυρός πρέπει να βρίσκεται κάπου εκεί κοντά.

Κοιτάζει γύρω του. Το φως του φεγγαριού φωτίζει απόκοσμα το ερείπιο. Φυσάει κρύος αέρας. Ο άντρας τουρτουρίζει και σπκώνει τον γιακά του μπουφάν του.

Μετά σκύβει και αρχίζει να ψάχνει. Φωτίζει με τον φακό του. Παραμερίζει λίγο τον θάμνο δίπλα του και κλοτσάει το ξερό χορτάρι, εξετάζει με το βλέμμα του τις τρύπες και τις ανωμαλίες του εδάφους. Ψαχουλεύει με τα δάχτυλά του ανάμεσα στις πέτρες και εκεί... εκεί νιώθει κάτι. Τον θησαυρό.

Βγάζει ένα μικρό πλαστικό κουτί. Ανοίγει το καπάκι και παίρνει το ημερολόγιο που υπάρχει πάντα σε αυτού του είδους τα κουτιά ανάμεσα σε πάρα πολλά μικροπράγματα. Εκεί γράφει το όνομά του, την ημερομηνία και την ακριβή ώρα. Διαπιστώνει με μεγάλη

χαρά ότι είναι ο πρώτος που βρήκε τον συγκεκριμένο θησαυρό.

Ακούγεται ένας κρότος από κλαδί που σπάει εκεί κοντά. Τι είναι αυτό; Κοιτάζει προς τα πάνω αλλά δε βλέπει τίποτα.

Συνεχίζει να ανασκαλεύει τα πράγματα που υπάρχουν μέσα στο κουτί. Τελικά, επιλέγει έναν κύβο του ρούμπικ και τον βάζει σε μια από τις τσέπες του μπουφάν του. Από την άλλη τσέπη βγάζει μια τράπουλα και τη βάζει στο κουτί. Αυτό γίνεται στο geocaching. Αν πάρει κάποιος ένα πράγμα, πρέπει να το αντικαταστήσει με κάτι άλλο. Μετά ο άντρας βάζει το κουτί εκεί που το βρήκε.

«Πολύ ωραία», λέει και τρίβει τα χέρια του.

Ενώ τα τρίβει αντιλαμβάνεται μια άσχημη μυρωδιά. Πουφ, είναι από τα χέρια του; Τι έπιασε; Τα φέρνει στη μύτη του. Όχι· η βρόμα έρχεται από κάπου αλλού.

Ακούγεται ένας ήχος πίσω του· κάτι σκληρό που σπάει. Σαν να θρυμματίζει κάποιος πέτρες σε έναν μεγάλο μύλο.

Κοκαλώνει· κάποιος στέκεται πίσω του. Ή μάλλον, ΚΑΤΙ στέκεται πίσω του. Του πέφτει ο φακός στο έδαφος. Δεν τολμάει να γυρίσει και να κοιτάξει. Το τρίξιμο από τον ήχο τού παγώνει το αίμα.

Μετά, το χορτάρι έρχεται καταπάνω του, ωστόσο καταλαβαίνει ότι εκείνος είναι που πέφτει στο έδαφος. Ότι έχει κάποιο βάρος στην πλάτη του.

Και όλα γίνονται μαύρα.

·2· PAX

ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΟΝ ΑΝΤΙΠΑΛΟ ΣΟΥ

Ένα απόκοσμο πλάσμα επιτίθεται τις νύχτες στους κατοίκους της Μαριεφρέντ προκαλώντας τρόμο. Τα αδέρφια, Βίγκο και Άλρικ, πρέπει να το σταματήσουν πριν ξεφύγει η κατάσταση από τον έλεγχο. Κι αν είναι λυκάνθρωπος, πώς θα καταφέρουν να τον αντιμετωπίσουν; Ο Άλρικ και ο Βίγκο αναζητούν πληροφορίες στη μαγική βιβλιοθήκη κάτω από τον λόφο όπου είναι χτισμένη η εκκλησία. Εκεί έρχεται κι ο μάγος Νταμίρ, ο οποίος, εξαιτίας της μυστηριώδους συμπεριφοράς του, δεν εμπνέει εμπιστοσύνη στα δύο αδέρφια.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ISBN: 978-618-01-1001-2

9 786180 110012

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 15745